

III. PRZYWÓDZTWO W KOŚCIELE

1. Wersety kluczowe

Hbr 13,7i17; 1P 5,1-5; 1Tm 5,17; Rz 13,1-7; Ef 4,7-16; Rz 12,4-8; 1Tm 3,1-13; 1Tes 5,12-13

2. Wstęp

Jezus powiedział, że zbuduje swój Kościół (Mt 16,18). Apostoł Paweł wyjaśnia, że Chrystus czyni to przez dawanie „darów” w postaci ludzi, którzy są przywódcami kościoła, a których zadaniem jest:

„...przygotować świętych do dzieła posługiwania, do budowania ciała Chrystusowego. Aż dojdziemy wszyscy do jedności wiary i poznania Syna Bożego, do męskiej doskonałości, i dorośniemy do wymiarów pełni Chrystusowej”
(Ef 4,11-13).

Jezus Chrystus daje takich ludzi jako sługi dla Kościoła:

- ◆ aby wyposażyć i przygotować wierzących do służby w Królestwie Bożym.
- ◆ aby budować i pomnażać Kościół liczebnie.
- ◆ aby prowadzić wierzących do dojrzałości, zarówno indywidualnie jak i wspólnie.
- ◆ aby jednoczyć Kościół w wierze.

Kościół będzie szedł tam, gdzie prowadzą go przywódcy i stanie się taki, jacy są jego przywódcy. Przywództwo jest Bożym porządkiem mobilizującym Kościół i uzdalniającym go do osiągnięcia Bożych celów na ziemi. Kościół potrzebuje liderów z różnorodnymi darami, aby to osiągnąć. Żaden przywódca nie może tego dokonać o własnych siłach nawet w swoim zborze. Liderzy muszą być w stanie doprowadzić tych, nad którymi sprawują opiekę do miejsca, gdzie:

a) Staną się oni:

- ◆ odpowiedzialni, troskliwi i wspierający się wzajemnie.
- ◆ spokojni, zgodni, oddani i radośni.
- ◆ zdrowi i doskonali „w Chrystusie”.
- ◆ wzrastający we wszystkim w Chrystusa, będąc połączeni razem w jedności, znający swoje miejsce i dary.
- ◆ będą trwali w Słowie Bożym.

b) Dłużej już nie będą:

- ◆ dziecinni, karmieni «łyżeczką» i samowolni.
- ◆ ociężała lub będący w zastoju w swoim duchowym życiu.
- ◆ miotani falami nastroju i emocji, nie mający pewności i stabilności.
- ◆ miotani różnymi wiatrami nauki.

3. Duchowy autorytet i uległość

a) Jezus Chrystus jest Panem i Głową Kościoła (Ef 1,22-23).

Bóg dał wszelką moc na niebie i na ziemi Jezusowi (Mt 28,18), a On z kolei przekazuje swój autorytet duchowo przygotowanym przywódcom w swoim Kościele. Wszelki autorytet, który mają tacy liderzy jest «przekazanym» autorytetem, dlatego powinni oni pracować w Kościele jako słudzy, dając przykład, a nie jako panujący nad trzodą (1P 5,1-3).

b) Bóg każe nam słuchać naszych przywódców i być im uległymi (Hbr 13,17; 1Tm 5,17).

Nie oznacza to bezwzględności posłuszeństwa, w którym jesteśmy poddani we wszystkim naszym przywódcom, gdyż nie mamy innego wyboru, ale raczej jest to uległość wynikająca z szacunku i uznania ich autorytetu. Przywódców powinna charakteryzować szczerą miłość i troska o kościół (zbór), za który są odpowiedzialni. Powinni tak kierować, aby uzyskać to, co jest najlepsze dla kościoła. Członkowie kościoła zaś powinni słuchać i stosować się do poleceń liderów, ponieważ w ten sposób uznają i są ulegli Słowu Bożemu, które oni przekazują.

c) Uległość jest postawą serca, a nie pozycją niewolnika

Być uległym oznacza dobrowolne oddanie się pod opiekę, ochronę i prowadzenie swoich przywódców. Członkowie kościoła nie mogą być do niczego zmuszani. Jednakże, jeśli rozpoznają prawdziwy duchowy autorytet w przywódcy, to ci którzy podlegają jego zwierzchności, chętnie mu się poddadzą. Ta uległość przynosi również wielkie błogosławieństwo, ponieważ ci, którzy podlegają zwierzchności odkrywają z kolei, że sami otrzymują autorytet (Mt 8,9).

4. Od przywódców oczekuje się, że będą:

- ◆ Ludźmi, którzy głoszą i nauczają Słowa Bożego, i żyją nim (Ezd 7,10). Ostatecznie autorytet liderów jest autorytetem Słowa Bożego w ich życiu i służbie (Dz 20,28).
- ◆ Ludźmi, których styl życia jest wyraźnie prawy, cieszący się uznaniem godnym naśladowania (1Tm 3,2-5).
- ◆ Ludźmi mającymi wiarę w Boga godną naśladowania, pozwalającą kościołowi ufać im. Nikt nie może być pasterzem bez owiec (1Tes 1,6; Flp 3,17).
- ◆ Ludźmi, którzy czuwają nad tymi, za których są odpowiedzialni, czują odpowiedzialność przed Bogiem za postęp i powodzenie w tej pracy (1P 5,2-3).

5. Jakiej postawy oczekuje Jezus od Kościoła względem swoich przywódców

- ◆ Powinni słuchać Słowa Bożego zwiastowanego przez swoich liderów i przyjmować je z powagą (Rz 10,15-17; 1Tes 2,13).

- ◆ Powinni naśladować swoich przywódców (1Tes 1,6).
- ◆ Powinni pokornie poddać się zwierzchności swoich przywódców i być posłuszni. Będzie to z korzyścią dla Kościoła, ponieważ będzie on funkcjonował według Bożego porządku w życiu każdej osoby. Przede wszystkim musimy pamiętać, że to Bóg wzbudza wszelką zwierzchność (Rz 13,1-5). Dlatego, kiedy jesteśmy ulegli tym których On ustanowił, aby sprawowali zwierzchnictwo nad nami, to właściwie jesteśmy ulegli Jemu samemu. Wszelka władza należy do Boga, On posyłając liderów, przekazuje im tylko swój autorytet, powinniśmy więc być posłuszni naszym przywódcom, tak jakbyśmy byli ulegli samemu Panu. Powinniśmy sprawiać radość tym, którzy są za nas odpowiedzialni i nie być dla nich ciężarem. Możemy to czynić po prostu, akceptując ich autorytet i żyć w uległości względem nich (1P 5,5-6).

Jeśli jednak, nasz przywódca będzie nam kazał uczynić coś przeciwnego do tego, co mówi Bóg, wtedy musimy być posłuszni wyższemu autorytetowi, którym jest Bóg i Jego Słowo.

- ◆ Powinni modlić się za swoich przywódców, ich służbę i rodziny (Rz 15,30; 2Tes 3,1).
- ◆ Powinni przyjmować swoich liderów serdecznie, miłować i doceniać ich, okazując im szacunek i uznanie (1Tes 5,12-13)

„Pamiętajcie na wodzów waszych, którzy wam głosili Słowo Boże, a rozpatrując koniec ich życia, naśladujcie wiarę ich (...) Bądźcie posłuszni przewodnikom waszym i bądźcie im ulegli; oni to bowiem czuwają nad duszami waszymi i zdadzą z tego sprawę; niechże to czynią z radością a nie ze wzdychaniem, gdyż to wyszłoby wam na szkodę” (Hbr 13,7.17).

6. Odpowiedzialność przywódców

Na przywódcach spoczywa wielka odpowiedzialność (Jk 3,1; Ez 33,6; Hbr 13,17). Każde stado potrzebuje pasterza (4Moj 27,16-17) i pasterz powinien wiedzieć jak prowadzić a nie popędzać swoje stado (1Moj 33,13-14). Pasterze ludu Bożego muszą znać prawdę tego, co Bóg mówi dzisiaj, aby mogli prowadzić Kościół według planów i celów Bożych.

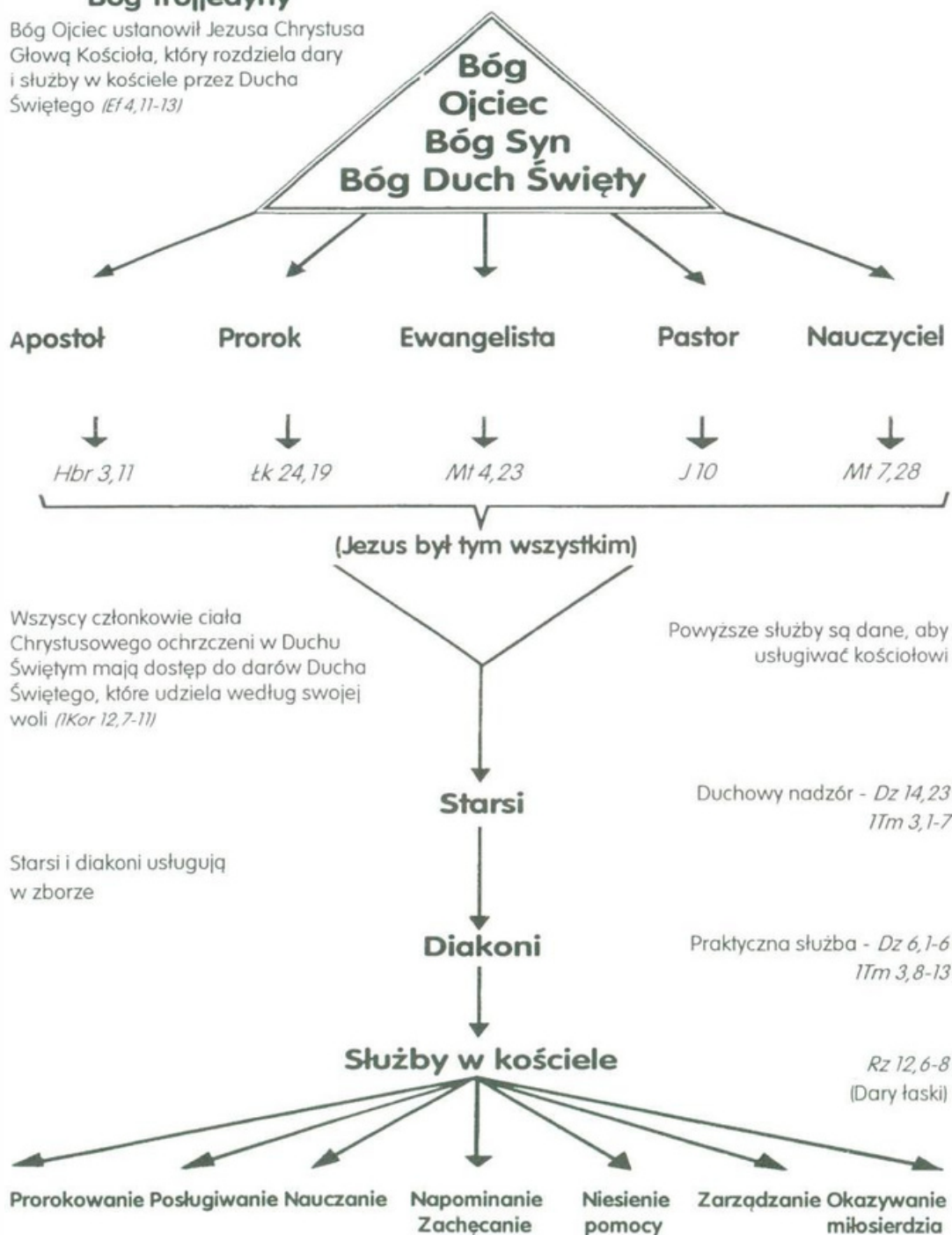
Pasterz powinien:

- ◆ Strzec stada przed atakiem. Wilk (szatan) będzie próbował odizolować członków tego stada przez zwodzenie, lecz pasterz powinien strzec owiec przed tym.
- ◆ Okazywać autorytet i dyscyplinę w imieniu Jezusa, który jest Głową Kościoła.
- ◆ Zachowywać stado w szeregu tak, aby dotrzymywało kroku ze sobą wzajemnie i z Bogiem. Kościół potrzebuje ludzi, którzy chętnie porzucą swoją próżność, pychę, wywyższanie się, niezależność i małostkowość, a zamiast tego pozostaną w szeregu i będą bezwzględnie lojalni.

7. Łańcuch zarządzania w Królestwie

Bóg Trójjedyny

Bóg Ojciec ustanowił Jezusa Chrystusa
Głową Kościoła, który rozdziela dary
i służby w kościele przez Ducha
Świętego (Ef 4,11-13)

8. Pytania i punkty do dyskusji

- a) Kto jest wyższym autorytetem: Bóg czy powołany przez niego przywódca? Kogo powinieneś słuchać jeśli zaistniał konflikt interesów pomiędzy tymi dwoma autorytetami?
- b) Czy powinniśmy być gorliwi w nauczaniu i służeniu innym w ciele Chrystusowym? (Jk 3,1). Jaka powinna być nasza postawa, gdy to czynimy? (1P 4,11)
- c) Spośród przywódców twojego zboru prawdopodobnie niektórym będzie łatwo być ci uległym i iść za nimi, podczas gdy względem innych będzie to trudniejsze (Do dyskusji). Czy masz jakieś problemy ze swoją postawą wobec jakiegoś lidera, którą musisz zmienić?
- d) Dlaczego ci, którzy są ulegli władzy odkrywają, że sami posiadają autorytet? (Mt 8,5-13)
- e) Jeśli posiadasz aspiracje przywódcze to musisz spełniać warunki wymienione w 1 Liście do Tymoteusza 4,12.
- f) Czy przyjmujesz poważnie to, co mówią twoi przywódcy do ciebie? Czy uważasz, że tak właśnie powinieneś czynić?
- g) Czy jesteś podporządkowany autorytetowi swoich przywódców i naśladujesz ich przykład? Jeśli nie, to dlaczego?
- h) Czy Bóg rozliczy cię z twojego życia? Czy zatem twoi liderzy powinni podejmować za ciebie wszystkie decyzje?
- i) Czy doceniasz, szanujesz i modlisz się za swoich przywódców i ich rodziny?
- j) Jesteś ciężarem, czy radością dla swoich przywódców?
- k) Jaka jest różnica pomiędzy prowadzeniem a pędzeniem stada?
- l) Czy ciało Chrystusowe potrzebuje przywódców, którzy są gotowi do duchowego napominania i stosowania dyscypliny wobec członków, gdy jest to konieczne?

9. Podsumowanie i zastosowanie

- a) Jezus jest Głową Kościoła i pragnie nim kierować, gdyż to jest Jego ciało na ziemi. Dlatego powinniśmy być ulegli Jego władzy i tym, których Pan postawił nad nami.
- b) Wszyscy przywódcy powinni być sługami ciała Chrystusowego ze względu na Jezusa (2Kor 4,5).
- c) Jezus wyznacza przywódców w kościele aby reprezentowali Jego autorytet, kontynuowali Jego służbę i odzwierciedlali Jego życie.
- d) Członkowie Kościoła Bożego powinni być lojalni i oddani swoim pasterzom, którzy są odpowiedzialni za nich przed Bogiem.
- e) Przywódcy w ciele Chrystusowym powinni przyczyniać się do wzrostu Kościoła, zarówno ilościowo jak i jakościowo.

- f) Kiedy jesteśmy ulegli duchowemu przywództwu, znajdujemy się pod osłoną chroniącą nas przed wrogiem. Przywództwo jest „duchowym przykryciem” dla nas.
- g) Będąc częścią ciała Chrystusowego powinniśmy zająć naszą pozycję w szeregu względem Boga i Jego oddelegowanego przywództwa i działać tak, jak On nas prowadzi, aby przynieść Mu chwałę i przyczynić się do rozwoju Jego Królestwa.